Unutmadan Önce...

Duyup Gördüklerim

Fethi Turan

Tilki Kitap

tilki
Kitap

UNUTMADAN ÖNCE...
DUYUP GÖRDÜKLERİM
Fethi Turan

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Esra Nur Yıldırım
Sayfa Tasarım: İrem Akyol
Kapak Tasarım: Nuri Çam

1. Basım, İstanbul, Şubat 2026
ISBN: 978-625-8579-46-8
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

UNUTMADAN ÖNCE...
DUYUP GÖRDÜKLERİM

Fethi Turan

Yazar Hakkında

Fethi Turan Malazgirt'te doğdu. Muş'ta başladığı ilköğretim hayatına Hasköy ve Malazgirt'te devam etti. Malazgirt Alparslan Lisesi'nde başladığı lise eğitimini ise Safranbolu Lisesi mezunu olarak tamamladı.

1979 yılında Van Eğitim Enstitüsünü bitirip ilkokul öğretmeni olarak göreve başladı. Kırşehir, Kastamonu ve Ordu illerinde sınıf öğretmenliği yaptı. 1991 yılında Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Yönetimi ve Teftişi bölümünden mezun oldu. 1991-1996 yılları arasında Almanya'da Karlsruhe Başkonsolosluğu bünyesinde Türkçe ve Türk Kültürü Öğretmeni olarak görev yaptı.

1997 yılında İlköğretim Müfettişliği görevine başlayadı. Van, Konya ve Ankara'daki müfettişlik görevi süresince Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünde Kamu Yönetimi alanında yüksek lisans; Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenliği alanında doktora eğitimini tamamladı. 2015 yılında Maarif Müfettişi olarak emekli olan yazar, hâlen KKTC Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Temel Eğitim Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Yazar evli ve üç çocuk babasıdır. İnönü Vakfı ve Çankaya Belediyesinin organize ettiği, Lozan Barış Anlaşması'nın 90. Yıl Etkinlikleri kapsamındaki öykü yarışmasında "Birsel Abla" adlı çalışması ile 11-14 yaş grubunda birinci olmuştur. Yazarın akademik ve çocuk edebiyatı alanında çalışmaları devam etmektedir.

e-mail: *fethituran49@hotmail.com*

ÖN SÖZ

Artık geçmişe ait yüzler bulanık, sesler cılız ve duygular törpülenmiş... Hayatın bu gerçeği "Hafıza-i beşer nisyan ile maluldür." özdeyişinin anlamı içinde kendine yer buluyor.
Her gün kenarından kıyısından geçip gittiğimiz kaç hayat var? Kaç öykü bir yerlerde saklı kalıyor ve bunlar yazılmadan unutulup gidiyor? Oysa bazı yaşanmışlıklar unutulmamalı, bazı hayatlar sessizce kaybolmamalı ve duygular canlı kalmalı. Bu da ancak yazı ile mümkün.
Elinizdeki kitap unutulmamak adına yazıldı. Kurgu ve gerçeği harmanlayarak, duyup, gördüklerim ve hissettiğim öyküleri mümkün olduğunca bir şey katmadan, olduğu gibi sizlere sunmaya çalıştım.
Okurken belki kendinizi, bir yakınınızı veya yıllardır görmezden geldiğiniz bir hatırayı bulup yaşayacaksınız. Çünkü hayat, en güçlü mesajlarını beklenmedik zamanlarda karşınıza çıkarmaya çalışır.
Anlatılan öykülerin kimi kısa bir süre hayatıma dokundu, kimi daha uzun süre iz bıraktı. Ama hayatımda hepsinin ayrı bir yeri ve değeri var. Dolayısıyla bu kitap bir hatırlama, bir tanıklık ve belki de en çok; insan olmaya yakışır sessiz bir kayıttır.
Okurlarım ile paylaşmak istediğim kitabımı, öykülerin birçoğunu gerçekten kendisinden zevkle, merakla dinlediğim, üzerimde sonsuz emekleri olan sevgili anneme ve rahmetli babama ithaf ediyorum…

Fethi TURAN
05.03.2026 /Konya

BİRSEL ABLA[1]

Okullar yeni açılmış ve ben dördüncü sınıfa başlamıştım. Öğretmenim, annem, babam ve çevremdekiler "Artık çocuk değilsin büyüdün." diyorlardı. Birçok arkadaşımın büyüdüğünün ben de farkındaydım. Özellikle de kızların boyu ve kilosu artmıştı. Ali de geçen yıl giydiği elbiselerine sığmaz olmuştu. Ama ben geçen yılki Arif'tim. Öğretmenimin ve evdekilerin "Büyüdün!" demesini anlamaya çalışıyordum.

Evde beni en iyi anlayan Büşra ablamdı, bu yıl üniversiteyi kazanınca ona da bir hâl olmuştu. Matematik öğretmeni olacakmış…

Ben ne kadar tedirgin isem o da o kadar rahattı. Arkadaşlarını eve getiriyor, salona geçip uzun uzun sohbet ediyordu. Annem bu durumdan pek memnun olmasa da babamın ablama talimatı vardı: "Bir başka ilde okumak zordur, dışarıdan gelen arkadaşların ile ilgilen, onları eve getir ve ikramda da kusur etme!"

Ödevlerimi ablamın yardımıyla yapıyordum. Bu hafta öğretmenimiz özgün bir öykü dinlenmesini ve sınıfta anlatılmasını istemişti. Ablamın eve gelmesini bekliyordum. Ablam, Birsel ve Selma ablalar ile birlikte geldi. Gün boyu beraber değillermiş gibi eve de konuşarak girdiler. Kısa bir selamlaşma-

---

[1] Yazar, bu öyküsüyle 2013 yılında İnönü Vakfı ve Çankaya Belediyesi'nin organize ettiği, Lozan Barış Anlaşması'nın 90. Yıl Etkinlikleri kapsamındaki öykü yarışmasında, 11-14 yaş grubunda birinci olmuştur.

dan sonra kendilerine "Hoş geldiniz." deme fırsatı vermeden salona geçip sohbete devam ettiler …

Bir fırsatını bulup yanlarına girdim ve ödevimden bahsettim. Ablam gayet ciddi bir şekilde "Arifciğim, biliyorsun ben matematikçiyim, edebiyatım iyi değil. Öykü falan anlatamam, babama sor!" dedi. Arkadaşlarına da yeni bir sohbet konusu bulmuş gibi benden ve ödevlerimden bahsetti.

Arkadaşları, "Keşke biz de kardeşimizin yanında olsaydık da ödevlerine yardımcı olsaydık." dediler. Ablam "İyi o zaman, ben Arif'i size veriyorum, ödevini de siz yapın." dedi. Birsel abla beni hemen yanına aldı. "Neymiş ödevin? Bir de bana anlat, benim edebiyatım kuvvetlidir." diye sorunca **ö**devimi anlattım. Birsel abla "**Ç**aylarımızı içelim, sana kimsenin duymadığı güzel bir öykü anlatırım." derken annem de salona geldi. O da ablama "A**ç** değil misiniz? Yemek vardı, yeseydiniz." dedi. Annemi duyan olmadı sanki…

Çaylar içildi, annemin sormadan getirdiği pastalar yenildi…

Birsel abla, öyküsünü anlatmak istediğini söyleyince hemen karşısındaki koltuğa geçtim. Birsel abla başladı anlatmaya:

"Geniş ve verimli toprakları olan bir ülkede tavşanlar, sincaplar, gelincik ve fareler daha pek çok canlı türü ile bir arada, güven içerisinde komşu komşu yaşıyorlarmış. Hepsinin ayrı ayrı işi, yuvası varmış. Her yuvada ocak yanar, duman tüter, kazan kaynarmış. Komşular uyanır uyanmaz yuvalarından çıkar, birbirlerine 'Günaydın' diyerek işlerine güçlerine koyulurlarmış. Fırsat buldukça kuşların söylediği şarkılar eşliğinde dans eder, kendilerine bu imkânı veren Tanrı'ya ve sultanlarına teşekkür ederlermiş.

Yavrular hep birlikte oyun oynar, şarkı söyler, birlikte yaşamın kolaylık ve zorluklarını öğrenerek hayata hazırlanırlar-

“Gelen gider, giden gelmez...”

Yaşanan, duyulan ve görülenler zamanla solar. Tatlı ve acı hatıralar unutulur; sesler ve simalar kaybolur. Hepimizin bir yerlerden aşina olduğu bu öyküler gibi daha niceleri, unutulmaktan kurtulmak için anlatılmayı ve yazılmayı hak ediyor...

Unutmadan Önce... Duyup Gördüklerim; okuyucularına gerçekten yaşanmış, görülmüş ve dilden dile, kulaktan kulağa anlatılmış öykülerden bir buket sunuyor. Öykülerin satır araları, sıradan hayatların aslında ne kadar derin ve değerli duyguları içinde barındırdığını fısıldıyor.

Unutmadan Önce... Duyup Gördüklerim, “İşte geldim gidiyorum” ve “Bâkî kalan bu kubbede hoş bir sadâ imiş” manasına yönelik samimi bir saygı ve selamdır...

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786258 579468